

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Wat doet een Rotterdamse bestuurskundestudent in Beirut?

Abadi, S.

Citation

Abadi, S. (2005). Wat doet een Rotterdamse bestuurskundestudent in Beirut? *Bestuurskundige Berichten*, 20(1), 29. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211335>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211335>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stelt zich voor: BEL-commissie

De Bestuurskundige Evaluatiecommissie Leiden, beter bekend onder de naam 'B.E.L.' is één van de commissies die de B.I.L. rijk is. Voor vele actieve B.I.L.'ers kan de B.E.L. een relatief onzichtbare commissie lijken. Toch doet deze commissie heel erg belangrijk werk.

Onafhankelijkheid

Binnen de B.I.L. heeft de B.E.L. een bijzondere positie. De B.E.L. is namelijk een zelfstandige, onafhankelijke commissie die het onderwijs van de opleiding Bestuurskunde evalueert. Dat betekent dat zij officieel geen deel uitmaakt van de B.I.L. De B.I.L. draagt enkel commissieleden voor en verzorgt de zogenaamde 'procedurele' kant van de commissie. Het departement faciliteert de B.E.L. De commissaris Onderwijs is automatisch voorzitter van de commissie. De B.E.L. is in haar vorm uniek in Leiden. Bestuurskunde is de enige opleiding waarvan het onderwijs wordt geëvalueerd door een commissie volledig bestaande uit studenten. Bij andere opleidingen maakt de onderwijsevaluatie vaak deel uit van

evaluatie studenten slecht oordelen over het vak inhoudelijk, over de docent zelf of over de faciliteiten. In de reactie van de docent kan de kritiek van studenten ontkracht worden of juist worden bevestigd.

Bachelor

Het eerste trimester zal de B.E.L. alleen de vakken van de bacheloropleiding evalueren. In het tweede trimester zal naast de bachelorvakken naar alle waarschijnlijk een aantal vakken en seminars van de Masteropleiding en het oude doctoraalprogramma worden geëvalueerd. De commissie is zich druk aan het beraden hoe zij dit zal gaan doen.

ICLON

De B.E.L. is niet de enige die de opleiding bestuurskunde evalueert. Na afloop van ieder tentamen worden enquêtes van het Interfacultair Centrum voor Lerarenopleiding, Onderwijsontwikkeling en Nascholing (beter bekend als 'ICLON') uitgedeeld. De B.E.L. maakt ook gebruik van deze enquêtes. De ICLON doet *kwantitatief onderzoek*, de B.E.L. *kwalitatief onderzoek*. De resultaten van de paneldiscussies worden door de B.E.L. naast de bevindingen van het ICLON gelegd om te bekijken of de uitkomsten van de evaluaties met elkaar stroken. Afgelopen jaar kwamen de uitkomsten vaak overeen.

Wat is dan nog de toegevoegde waarde van de B.E.L.? Zoals eerder gezegd doet zij kwalitatief onderzoek. Studenten kunnen wel oordelen dat iets goed of slecht is, maar daarmee is niet de vraag beantwoord waarom ze dat vinden. De B.E.L. biedt daarin uitkomst door na te gaan waarom studenten vinden wat ze vinden.

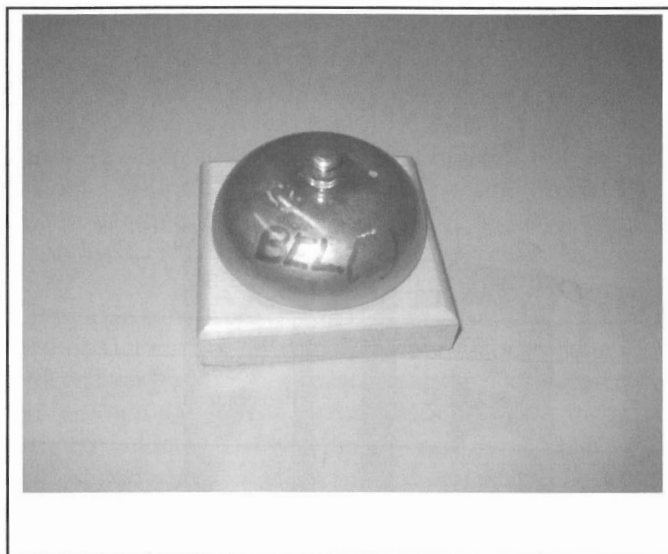
BEL-gids

De bevindingen van de B.E.L.-commissie worden aan het eind van het jaar gebundeld in de 'B.E.L.-gids.' Deze wordt ieder jaar uitgereikt aan het departement Bestuurskunde tijdens de B.E.L.-ceremonie. Iedereen kan de gids van afgelopen jaar inzien op 'Het Bureau' (B.I.L.-kamer). Soms zijn gesignaleerde problemen van dien aard dat ze niet kunnen wachten op de publicatie van de B.E.L.-gids. De B.E.L.-voorzitter kan in dat geval tussentijds rapporteren aan de opleidingscommissie, waarin ook het departement vertegenwoordigd is.

Commissieleden

De B.E.L. telt gewoonlijk zes leden. Op die manier kan in duo's worden gewerkt tijdens de paneldiscussies. Dit jaar telt de commissie ('*Tell BEL, we zitten voor u klaar*') eveneens zes leden. Nik Oonk (eerstejaars), Sven Balfoort, Daphne van Zijll (tweedejaars), Karin Brandsma, Matthijs Groeneveld (derdejaars) en Jelger Zee (vijfdejaars). In december zullen zij de eerste paneldiscussies afnemen. □

Matthijs Groeneveld

het takenpakket van de opleidingscommissies.

Werkwijze

Het evalueren gebeurt door middel van zogenaamde 'paneldiscussies'. Deze paneldiscussies worden na afloop van ieder trimester gehouden. Aan een dergelijke discussie doen vier tot acht studenten mee die de vakken hebben gevolgd. Daarnaast moeten de studenten deel hebben genomen aan het tentamen. De commissie is benieuwd naar de mening van alle studenten. Het is juist de verscheidenheid aan meningen die inzicht kan geven en kan helpen begrijpen waarom studenten vinden wat ze vinden.

De commissie is allereerst een club die haar eigen mening wil verkondigen. Wat zij tot doel heeft gesteld, is het bundelen van de studentenoordelen over het gegeven onderwijs. De commissie is objectief en probeert op een wetenschappelijke manier de mening van studenten op papier te zetten. Op deze manier kunnen problemen worden gesignaleerd en kan het departement Bestuurskunde actie ondernemen waar dat nodig is.

Als de paneldiscussies uitgewerkt zijn, en klaar zijn voor de BEL-gids, worden docenten in de gelegenheid gesteld om te reageren op de evaluatie. Het kan gebeuren dat in een

Wat doet een Rotterdamse bestuurskundestudent in Beirut?

Zowel in Nederland als in Libanon kijken mensen verrast op als ik vertel wie ik ben, waar ik vandaan kom en wat ik in Beirut doe. Blijkbaar is het niet zo gewoon dat een Rotterdamse meid van Marokkaanse afkomst en studente bestuurskunde aan de Erasmus Universiteit, een stage doet in hartje Beirut.

Ik leg het meestal zo uit: voor bestuurskunde heb ik gekozen omdat het een brede studie is, vanuit verschillende disciplines kan de gehele publieke sector, dus niet alleen de overheid, bestudeerd worden. Aanvankelijk wilde ik politicologie studeren in combinatie met de studie Arabische Taal en Cultuur. Uiteindelijk heb ik deze wens toch nog vervuld door een studieverblijf aan het *Institut d'Etudes Politiques* in Aix-en-Provence (Zuid-Frankrijk) waar ik politicologische vakken over de Arabische wereld volgde. Vervolgens heb ik besloten om me binnen bestuurskunde te specialiseren in mijn

interesses: kortom een stage en scriptie gewijd aan een Arabisch ontwikkelingsvraagstuk.

The Collective for Research and Training on Development is een NGO gevestigd in Beirut en heeft als missie, middels onderzoek en training, een bijdrage te leveren aan de sociale ontwikkeling van lokale gemeenschappen en hun organisaties. Het wordt gefinancierd door verschillende internationale donateurs, zoals Oxfam en de EU, en opereert landelijk en regionaal. Zo hebben zij partners in Marokko, Tunesie, Egypte, Yemen en Syrie om projecten als '*Women Economic Empowerment*' en '*Gender and Citizenship*' uit te voeren. De meeste projecten hebben een gender-bewuste invalshoek of zijn gericht op de versterking van civil society. Zelf heb ik binnen het '*Women Economic Empowerment-project*' onder andere als taak gekregen om een algemeen document te schrijven met als onderwerp '*ICT as a Tool for Development*'. Dit zal dan intern en extern als naslagwerk dienen; bijvoorbeeld om (als bewijs) mee sturen in een subsidieaanvraag. Ook heb ik een subsidievoorstel geschreven

ter financiering van ICT-community centers in rurale gebieden. Het is namelijk de bedoeling dat er multifunctionele intercafés opgezet worden die alleen toegankelijk zijn voor vrouwen zodat ze zich op hun gemak voelen en werkelijk naar deze voorzieningen blijven komen. Niet zelden worden internetcafés hangplekken voor de mannelijke dorpsgenoten

"In mijn ogen is Beirut een tikkeltje onwerkelijk en decadent."

en is het voor meisjes dus *not done* om daar dan te zijn. Beirut is een fascinerende stad in een prachtig land. Fascinerend omdat het een onbegrijpelijke samenleving kent. Complex en ongrijpbaar; geen hoogte van te krijgen, want er zijn nog steeds onderhuidse spanningen en over de oorlog bestaat er verre van één waarheid. Bijvoorbeeld: twee weken geleden was er een autobom ontploft. De aanslag was gericht op een Druus, die kritiek had op de herbenoeming van de premier. Over de daders zei ieder wat anders: het konden de Syriërs zijn (die hier een flinke vinger in de pap hebben) maar ook de Israëliërs of zelfs Amerikanen. *Nobody knows...* Ik woon in Hamra, de studentenbuurt bij uitstek met de American University om de hoek. Het is zeer bevoorrecht publiek wat hier rondloopt. Iedereen is rijk en volgt een goede opleiding. In de Arabische wereld is deze stad vanwege haar vrije en westerse aard echt *the place to be*. In mijn ogen is Beirut een tikkeltje onwerkelijk en decadent.

De rest van Libanon heeft een positievere indruk op mij achtergelaten. Heb al veel steden bezocht die een veel 'echtere' indruk maken dan Beirut, waar ook veel gewone mensen wonen, wat de echte Libanezen zijn.

Overigens ben ik ook in Damascus geweest: dat is helemaal een stad die fel contrasteert met Beirut: zeer (mono)religieus, echt Arabisch, anti-westers en communistisch (geen Coca Cola verkrijgbaar).

Het is zo'n aparte ervaring om in zo'n complex land drie maanden deel te nemen aan het dagelijks leven. Vooral om dat je zo dichtbij de brandhaard van de wereldpolitiek staat: Israël. Zo was het voor mij heel aangrijpend om een bezoek te brengen aan Shatilla, een van de Palestijnse vluchtelingenkampen in Zuid-Beirut.

Apart, complex, politiek interessant, prachtig: ik heb zoveel woorden nodig om Libanon te omschrijven. Laat ik me maar niet wagen aan een complete weergave van dit land en haar volk. Tot nu toe is niemand daarin geslaagd. □

Samira Abadi